

Koszoru Borshy-Kerekes György ravatalára

Dr. Béky Zoltán a Református Egyesület elnöke:

Koporsójánál nem lehettem ott, mert orvosaim kórházba rendelték. Így most teszem le ravatalára Egyesületünk nevében az elismerésnek és kegyeletnek koszoruját. Nagyon nehéz ez számomra mert hiszen több mint négy évtizedes — fajtánkért, egyházunkért, a magyar nép igazságáért vívott — közös küzdelem, sok harc és barátság kötött össze bennünket.

Borshy Kerekes György az egész amerikai magyarság egyik legnagyobb halottja. Az elmult négy és fél évtizedben minden amerikai magyar kezdeményezésben és mozgalomban ott volt az Ő hűséges szívével és áldozatvállalásával. Nála aligha tett valaki is többet az amerikai magyar közéletben: annak egyházi és társadalmi vetületében.

Szép kort ért el, 79 esztendő volt amikor haza hívta Őt az Ur. És mégis megdöbbentő hirtelenséggel ment el a minden élőknek az utján.

Hivatalos lapunk a "Testvériség" legutóbbi számában emlékeztünk meg lelkésszé szentelésének 50-ik évfordulójáról.

Utolsó lelkészi szolgálata közben, január 24-én, amikor megáldotta a hollywoodi gyülekezetet, beteg szíve — melyet annyian téptek, sebeztek, szaggattak — felmondta a szolgálatot s összeesett az amerikai magyar élet nagy embere a templom küszöbén és vissza adta lelkét Teremtőjének.

A régi harcosok: Sebestyén, Vincze, Borshy-Kerekes, Urbán, Ujlaki, Király, Daróczy, Marton közül már csak Dr. Szabó, Dr. Böszörményi és én vagyunk aktív szolgálatban, s próbáljuk vinni tovább a fajtánkért, Egyesületünkért, egyházainkért, népünkért, hitünkért vívott nagy harcot a legmagasabb fórumokon is — egy kiváló fiatalabb egyházi és világi vezető gárda segítségével — amíg az Isten erőt ad hozzá.

Borshy Kerekes György ama 40 debreceni teológus közül való volt, aki otthagyta a teológiát s elment magyar hazájáért harcolni az első világháboruban. Megjárta az első világháború harcmezőit, majd az olasz fogság keserű esztendei után jutott haza Magyarországra s Balthazár Dézsó, a harcos püspök mellett tevékenykedett.

Az Ő megbízásából vállalta el az amerikai missziót is. Itt a független egyházi gondolatnak volt a harcosa. Első gyülekezete a mckeesporti "Független Egyház" volt, majd pedig néhány évvel később a youngstowni Független Egyház-ban szolgált. Kijövelele óta, — aktív lelkeszi szolgálata alatt, — szerkesztette a "Magyar Egyház"-at. A Független Egyház nyugati egyház-megyéjének esperese volt. Aktív lelkipásztori, egyházi szolgálata idején írta meg "Az Egyetlen Ut" c. művét, amely az amerikai magyar református egyházak egyesítésének gyakorlati lehetőségével foglalkozik.

Szolgálatainak elismeréseképpen püspökségem első eszterdejében, javaslatomra a "Kerületi Gyűlés" a tiszteletbeli főesperességgel ruházta fel.

1936 óta az Amerikai Magyar Református Egyesület főtitkárviselője volt. Először mint szervező-titkár, majd mint titkár és 1956-tól 1964-ig, két terminuson keresztül Egyesületünk elnöke volt, 1964-től — nyugalmába vonulása óta — Egyesületünk alelnöki tisztségét töltötte be. Az Amerikai Magyar Református Egyesület nagyarányú fejlődésében Borshy Kerekes Györgynek oroszlan része volt.

Szívének teljes szeretetével, fényes tehetségének szolgálatba állításával küzdött Egyesületünk korszerűsítéséért, fejlődéséért és megerősödéséért és ebben a munkásságában teljes siker koronázta.

Harcos egyéniség volt és épen ezért halála napjáig megkeserítették az életét hamis vádaskodásokkal, amelyeknek semmi alapjuk sem volt, hiszen Borshy Kerekes György mind haláláig szerette magyar népét és nemzetét, s annak sorsáért nemcsak aggódott, hanem ahol lehetett igyekezett cselekedni is.

Az Amerikai Magyar Református Egyesület központi tisztviselőinek, igazgatóságának, hivatalnokainak, szervezőinek, Egyesületünk egész tagságának, nagy családjának a nevében helyezem el hálánk, szeretetünk kegyeletteljes koszoruját volt elnökünk, alelnökünk Ft. Borshy Kerekes György ravatalára.

Emléke legyen áldott!

Lásd a "Nővérkő" jegyzeteket

